

Publicerad 2008-03-02 12:28 av Yhessickah

Den lilla flickans osäkerhet leder ingen vart

Ångestkänslor och panik

Din röst och allt det där jobbiga

Kom tillbaka

Idag

Du sa någonting som planterade

Klumpen i min mage

Några enkla små ord, bara sådär

Var allt som behövdes,

För att utlösa bomben

Som jag tror du väntat på

Det var du som tryckte på nedräknings- knappen

Och gömde dig bakom en buske och lät mig vara kvar

Kastade spik från ditt lilla gömställe men

Orden som du sa gjorde nästan

Ännu mer ont och känslan av otrygghet växte

Sig stor och stark och borrar in sig

Djupt därinne

Någonstans

Har du någon aning om att dina ord sårar?

Fast du kanske ville att det skulle vara meningen

Kanske var det meningen att det skulle göra ont

Men värre känns det när du pratar om mig

Som om jag inte fanns

Med alla andra

Jag blir en slags tredje person

Och trots att jag inte är där

Så hör jag ändå

Vartenda litet vasst ord

Som kommer ur din mun

Jag vill stoppa fingrarna i öronen

Jag lyssnar och tar åt mig

Osäkerhet är som min tvilling

Som förföljer

Och det är du som matar henne

Det är du som skämmer bort Osäkerheten,
Leker med henne, säger till henne
Att hon ingenting är värd
Hon vet att hon inte är det
Därför lyssnar hon, därför vet hon
Att det du säger är sant
Hennes vänner följer också med,
Ångest och Panik
De vet också att hon är värdelös
Vet att hon inte duger någonting till
Hon skulle aldrig platsa i den stora världen
För att hon inte är som dem,
Inte som de där som kan saker,
Som vet, som är mogna, som har hängt med
Hon är bara ett litet barn, en liten flicka
Och världen skulle äta upp henne inifrån
Så hon kan inte ens försöka existera i den,
Hon ska inte ens försöka!

Hon är alldeles för liten

Du menar på att man kan inte gå igenom hela sitt liv
Och tro att allting ska vara bra och att allting ska lösa sig
I såpbubblorna som blåses om sommaren,
finns bara luft inuti
Och Alice in Wonderland kommer inte och räddar mig
Under otrygga kvällar
Bamse är inte superstark i den stora världen,
Och det finns inget guld vid regnbågens kant
I den riktiga världen finns bara svart och vitt,
Betygen är viktigast om jag vill komma någonstans,
Det är bäst att jag klarar det
För på komvux finns bara knarkare och
Lågutbildade människor, har du sagt
Och du vill ju inte att jag ska bli en av dem
Därför är det bäst att jag inte gör dig besviken

Du stirrar på min klädsel och frågar om det där
Verkligen var så smart
Genomtänkt
Ser de andra ut så på din skola?

Vad spelar det för roll, ingen är likadan
Men du pratar bara om att jag inte är riktigt klok,
Som går en väg ingen annan vandrar
Och bokstavligen gräver ett hål att hoppa in i
Och gömma sig
Ifall de andra skulle ge pikar

Du sade också att du skulle vara ledsen ifall du såg ut som jag

Jag tror att vi aldrig lärde känna varandra,
Men det är för sent för det nu
Jag sträckte ut min hand, du
Skickade dina hårda ord
Istället
För du trodde att du gjorde mig en tjänst
Men det enda du skapade var
Monster under sängen
Och osäkerheten som vänder mig inåt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yhessickah med Poeter.se id #21843 innehar upphovsrätten